

Sygn. akt II Ca 880/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu, Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: **SSO Dorota Stawicka-Moryc**

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2015 r. we Wrocławiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **z siedzibą w W.**

przeciwko **D. G.**

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu

z dnia 2 lutego 2015 r.

sygn. akt I C 2659/14

oddala apelację.

Dorota Stawicka-Moryc

Sygn. akt II Ca 880/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 2 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków oddalił powództwo (...) z siedzibą w W. przeciwko D. G. (sygn. akt I C 2659/14).

Apelację od powyższego wyroku wywiodła strona powodowa. Zaskarżając go w całości, wniósł o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za pierwszą i drugą instancję. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 227 i art. 233 k.p.c. poprzez wydanie wyroku bez rozważenia w sposób bezstronny i wszechstronny twierdzeń przedstawianych przez powoda.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Postępowanie w niniejszej sprawie prowadzone było w trybie uproszczonym. Stosownie zatem do treści przepisu art. 505¹³ § 2 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I Instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Odwoławczy przyjmuje za własne. Wyprowadzone z tego stanu faktycznego przez Sąd Rejonowy wnioski co do bezzasadności powództwa również są uzasadnione i zostały poparte właściwą argumentacją prawną.

Podstawowym i przesądzającym już w istocie o zaistnieniu podstaw do oddalenia powództwa, a co za tym idzie także apelacji, w niniejszej sprawie jest argument o braku wykazania przez powoda następstwa prawnego w wyniku umowy przelewu wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013 r. Powód wykazał bowiem co prawda, że umowa przelewu wierzytelności pomiędzy nim a (...) Bank S.A. została w tym dniu zawarta, jednak w żaden sposób nie udowodnił, że była nią objęta wierzytelność w stosunku do pozwanego w wysokości dochodzonej pozwem.

Dowodem na tę okoliczność niewątpliwie nie może być bliżej nie oznaczony wydruk z komputera, opisany jako „wyciąg z listy wierzytelności - załącznik nr 4A” do umowy przelewu wierzytelności. Wyciąg z załącznika nie odzwierciedla bowiem całego dokumentu i nie pozwala ustalić nawet, że jest to fragment jakiegokolwiek dokumentu. Nie zawiera żadnych podpisów, czy też pieczęci, które pozwoliłyby to zweryfikować. Nie jest on również w ocenie Sądu Okręgowego odpisem dokumentu, potwierdzonym przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego radcą prawnym w rozumieniu art. 129 § 2 k.p.c. Przepis ten przewiduje bowiem potwierdzenie za zgodność odpisu dokumentu w formie i o treści identycznej z oryginałem, a nie daje uprawnienia do nadawania jakimkolwiek wydrukowi charakteru dokumentu tylko dlatego, że został potwierdzony za zgodność przez radcę prawnego. Skoro więc przedłożony wykaz transakcji z uwagi na brak jakichkolwiek podpisów, parafek, pieczęci nie może być oceniony jako dokument, to nie może być też mowy o istnieniu jakiegokolwiek dokumentu, którego odpis mógłby zostać potwierdzony za zgodność. Nie może być zatem dowodem na fakt, że opisana w nim wierzytelność stanowiła przedmiot przelewu na podstawie umowy z dnia 23.12.2013r.

Podkreślić należy, iż ciężar dowodu w zakresie wykazania przejścia uprawnień na powoda w wyniku przelewu wierzytelności obciążał powoda na podstawie art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. Rzeczą powoda, będącego podmiotem profesjonalnym i działającego w procesie z profesjonalnym pełnomocnikiem było w związku z powyższym takie zgromadzenie i przygotowanie dokumentów dotyczących przelewu wierzytelności (w razie potrzeby już na etapie zawierania umowy stron i jej formy), aby było możliwe dokonanie niezbędnych ustaleń w sprawie lub złożenie innych wniosków dowodowych, które potwierdzałyby w sposób nie budzący wątpliwości fakt przelewu wierzytelności i jej wysokość.

Do wykazania skuteczności nabycia wierzytelności w świetle prawa cywilnego oraz do wykazania istnienia wierzytelności w razie zaprzeczenia przez pozwaną jej istnieniu, konieczne jest więc przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że strona powodowa nie wykazała w niniejszej sprawie, iż na mocy umowy z dnia 23.12.2013 r. nabyła wierzytelność w stosunku do pozwanej w wysokości dochodzonej pozwem i posiada legitymację czynną w sprawie.

Strona powodowa nie wykazała w niniejszej sprawie zgodnie z art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c., nie przedstawiła żadnych dowodów dotyczących wyliczenia rzekomego długu pozwanego, dlatego niemożliwym było zweryfikowanie sposobu wyliczenia należności dochodzonej pozwem, tym bardziej, iż kwota nie stanowiła kategorii jednolitej. Strona powodowa przedłożyła wprawdzie umowę karty kredytowej zawartej z pozwanym, jednak brak w niej informacji choćby o przyznanej pozwanemu kwocie limitu kredytowego, ponadto umowa odwołuje się w swojej treści do Regulaminu, Tabeli oprocentowania oraz Tabeli opłat i prowizji, które nie zostały dołączone do pozwu.

Sąd Odwoławczy dodatkowo wskazuje, że powodowi nie przysługiwało prawo powoływania się na uchybienia przepisom postępowania, albowiem nie stawił się na wyznaczoną rozprawę i tym samym nie wniósł o wpisanie zastrzeżeń do protokołu. Ponadto wskazać należy, że nie czyni zadość przedstawienie dowodów w apelacji, których złożenie przed Sądem I instancji nie stanowiło żadnego problemu. Dowody te są zatem oczywiście spóźnione.

Z tych względów należało uznać, że zaskarżone orzeczenie jest trafne i odpowiada prawu, a wywiedziona przez stronę powodową apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.